

отъ землевладѣлцитѣ, затова въ устава се постановява, тѣ за напрѣдъ да се правятъ само отъ послѣднитѣ. Забранява се на землепритежателитѣ произволно да изпждатъ чифчиитѣ си, но и на послѣднитѣ сжщо не се позволява своеволно и когато искатъ да напускатъ чифлицитѣ. Тѣ могли да се изселятъ само подиръ лѣтото, и то слѣдъ като прѣдварително извѣстятъ за туй чифликъ-сайбиитѣ. Ако пкъ нѣкои би напусналъ

отъ 40 пари. Тѣзи, които до сега взимали по 60 или 80 пари, ще намалятъ своето право на 40 пари отъ дулюма.

16.

Тази наредба важи само за ония лозя, които работятъ селянитѣ, които живѣятъ въ сжщото село, дѣто сж и лозята. А за лозята, които работятъ селянитѣ, които живѣятъ въ други села, господарѣтъ ще взима наемъ отъ тѣхъ, като се придържа о досегашното си право.

Онѣзи, които нарушатъ тази наредба и вършатъ злоупотрѣбенията, които тукъ се забраняватъ, безъ отлагане ще бждатъ наказани отъ надлежнитѣ власти.

17.

Най-отличнитѣ отъ чифликъ-сайбиитѣ се задължаватъ да не позволятъ, нито да търпятъ да се обременяватъ селянитѣ съ ангария мимо волята на царското правителство, нито пкъ да имъ се прави нѣкоя друга врѣда. Задължаватъ се едногласно да възставатъ и противъ ония несправедливости, за които селянитѣ често се оплакватъ, а пкъ господаритѣ продължаватъ да ги вършатъ, понеже намиратъ въ тѣхъ свои облаги; изобщо да не оставятъ никакъвъ поводъ за нова тжжби на селянитѣ. Споредъ това господаритѣ се задължаватъ сами и безъ тжжба на селянитѣ винаги да извѣстятъ властитѣ, когато се случи нѣщо противно на тѣзи наредби, и да искатъ да се накажатъ прѣстѣпницитѣ.

Този законикъ отъ горнитѣ 17 точки билъ подписанъ съ печатитѣ отъ най-отличнитѣ измежду господаритѣ, както шо е приетъ и одобренъ отъ всички.

27 Зилкаде 1275 по турски: Въ Лѣсковецъ.